

fordi jeg i og for sig betragter det som en Forbedring af Forslaget. Jeg finder endnu, at det vistnok vilde være det rigtigste, om man var bleven staaende ved det, der var bestemt i Regeringsforslaget, nemlig Halvdelen, medens det saa kunde være ønskeligt, at det blev suppleret med et mindre Bidrag fra Kommunerne. Kommunerne ere jo i den Grad direkte, ogsaa økonomisk, interesserede i denne Sygdoms Bekæmpelse, at et saadant Bidrag fra deres Side vilde være ganske paa sin Plads. Det vilde, i hvert enkelt Tilfælde for Kommunens Vedkommende være at hjælpe sig selv, naar den gav et saadant Bidrag, og derved vilde i rette Maal for Statshjælpen fastholdes Princippet: Hjælp til Selvhjælp, et Princip, som i saa høj Grad som muligt maa ønskes fastholdt af Hensyn til Finanserne. Man kunde jo imidlertid sige, at Bestemmelsen i § 7, hvorefter der paa hver enkelt Finanslov skal afgøres, hvad Hjælp der kan ydes, frembyder al fornøden Sikkerhed for Statskassen. Var dette saa, og skulde det vise sig, at en Hjælp i saadanne Tilfælde, hvor den ønskes, og hvor den ogsaa i alle Henseende er berettiget, blev nægtet af Hensyn til Statskassen, vilde jeg dobbelt beklage denne Ordning i Lovforslaget, thi saa vilde det sige, at man i 50 pCt. flere Tilfælde end ellers vilde blive nødt til at afvise Hjælpen. Imidlertid tror jeg, at Finansudvalget i Reglen ikke vil være i Stand til at gaa til saadan Afvisning, og ud fra den Forudsætning mener jeg, at man har lukket lidt mindre for Statskassen, end jeg kunde ønske. Jeg beklager, at et Forslag, der var fremme i Udvalget om, at Kommunerne skulde yde et saa beskedent Bidrag som $\frac{1}{5}$, og som i øvrigt havde vundet megen Tilslutning, ikke har kunnet fastholdes; det blev til sidst frafaldet fra alle Sider, og da Justitsministeren gav sin Tilslutning til den omtalte Forøgelse af Bidrag fra Statens Side, ansaa jeg det selvfølgelig for ørkesløst for mit Vedkommende at stille et Særforslag eller i det hele taget at indtage en Særstilling, idet jeg mente, at det vilde være af virkelig Betydning, at denne Sag kunde blive bragt frem med saa stor Enighed som muligt.

Jeg beklager meget, at vi ikke have kunnet naa det samme overfor Ændringsforslaget under Nr. 16, at vi ikke ogsaa der have kunnet samle Udvalget, saaledes som vi have kunnet det om saa godt som alle de andre Forslag, fordi jeg lægger megen Vægt paa dette Ændringsforslag. Det er i øvrigt blevet tilstrækkeligt be-

grundet fra de sidste ærede Talere. Jeg skal da kun sige dette, at indenfor Kommissionen var der maaske ikke noget Punkt, hvorpaa de sagkyndige, særlig de Læger, som have stillet sig til Opgave at søge denne Sygdom bekæmpet, lagde større Vægt end Oprettelsen af disse Tuberkulosehospitaller, idet de med Rette fremhævede, at ved dem bekæmpede man Sygdommen paa de Punkter og overfor de Individuer, hvor Smittefaren er allerstørst. Man lagde ogsaa den største Vægt paa, at disse Hospitaler kunde spredes ud over Landet og komme under Kommunernes Ledelse, og i Kommissionen var der derfor ogsaa fuld Enstemmighed om dette. Jeg beklager derfor, at Justitsministeren ikke har kunnet slutte sig til dette Punkt. Naar der saa siges: Ja, men det er jo ikke udelukket, at Kommunerne kunne faa dette Bidrag, og det er jo tilstrækkeligt; men vi vide jo nok, at fordi en Ydelse ikke er forbudt, behøver den ikke derfor at have en videre sikker Vej til at komme frem. Det har derfor megen Betydning om det her blev fastslaet, at Reglen skulde være, at naar Kommuner beslutte sig til et saa betydningsfuldt Skridt, som Opførelse af saadanne Hospitaler er, kunne de ogsaa vente, at Staten vil yde dem dette Tilskud af indtil 1,250 Kr. pr. Seng. Jeg tror, at af de forskellige Foranstaltninger, vi her gaa med til, vilde dette maaske være et af de mest betydningsfulde. Jeg maa derfor, ligesom de sidste ærede Talere, paa det mest indtrængende anbefale, at man slutter sig til dette Forslag under Nr. 16.

Maa jeg blot endnu til Slutning med det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) deltage i en Forespørgsel til den ærede Justitsminister om, hvorledes han mener, man bør stille sig overfor saadanne Hospitaler, der allerede ere oprettede. Han nævnte blandt andet særlig Boserup Sanatorium. Jeg har ikke selv kunnet se anderledes herpaa, end at man, hvad Hospitalets Bygning angaar, kan forstaa, at man kan sige: det er bygget, til Bygningsafgifterne kan der ikke ventes noget Tilskud. Men overfor Tilskud til Driften vil der utvivlsomt ikke kunne stilles nogen anden Fordring end den, at Hospitalet i øvrigt har sine Betalingstakster m. v., saaledes som der fordrer for at kunne faa den Anerkendelse, der er nødvendig for at faa denne Sygehjælp. Jeg tror heller ikke, den højtærede Justitsminister har noget andet Syn herpaa, men jeg vilde sætte Pris paa at faa det bekræftet ved en Udtalelse af ham